

huru kommer den äggstinna honan genom lagret av jord och sand ned till liken? Det förefaller besynnerligt, men det går i alla fall uppenbarligen. Än mera märkligt är att en liten fluga (av släktet *Phora*) ävenledes ehuru svag och bräcklig i jämförelse med den dock hårda och fasta skalbaggen, som också har fötter med vilka den torde kunna gräva, kan leta sig fram genom det flera meter djupa jordlagret ned till den multnande kistans innehåll och därifrån upp till solljuset.

Dödgrävaren i Hamlet har sin kyrkogårdsfilosofi. Den lilla skalbaggen som svärmar och älskar på en kyrkogård och söker upp de döda djupt i deras gravar för att i de jordiska kvarlevorna av en människa som blev till mull nedlägga sin avföda och så säkra sitt släktes bestånd kan också föranleda till funebra meditationer över livet och döden.

Sedan undertecknad skrivit detta, upptäcker jag i en uppsats av Mr Albert Müller i *The Transactions of the Entomological Society of London 1871*: On the dispersal of non-migratory Insects by atmospheric agencies följande: »Herr Rouzot meddelar, att 21 maj 1856 den yttre boulevarden utanför Père Lachaise i Paris blev täckt av ett otal av *Rhizophagus parallelis* Gyll. till en höjd av 4—6 millimeter, och att de utefter murarna lågo i ett lager som var en centimeter högt och en kilometer långt. En storm uppstod på kvällen och sopade bort dem, så att ingen enda *Rhizophagus* var kvar där dagen därpå.»

Man aktger här bl. a. på två ting: Den enorma massan av »likbaggen» iaktogs just utanför en kyrkogård, Paris' bekanta Père Lachaise. Och det inträffade just en dag i maj, alltså vid den tid då den annorstädes iakttagits svärma i stor mängd.

ANTON JANSSON.

Etiketter för insektsamlare.

Det är ej nog att man i sin insektsamling har ett större eller mindre antal insektextemplar, utan man bör även veta, var och när man gjort sina fynd. För detta ändamål förser man insekterna med etiketter, som innehålla uppgifter härom. Hur insektsamlingens etikettering lämpligast bör ske, har dr Carl H. Lindroth omtalat i *Entomologbladet* nr 3—4 1937. Dr Lindroths gyllene regel i denna handledning är: »en ordentligt utskriven lokaetikett på varje nål.»

Om man insamlat ett större material, som noggrant skall etiketteras, ställes man inför ett icke så litet arbete, d. v. s. om man skall utskryva alla etiketter för hand. Är materialet, som skall

etiketteras stort, är denna etikettskrivning ett arbete, som är svårt för att icke säga omöjligt.

Man kan emellertid istället använda tryckta etiketter, och arbetet blir då helt eller till allra största delen eliminerat. Tryckta etiketter bliva dessutom alltid prydligare och alltid sinsemellan lika stora. Samlingens utseende och värde höjes betydligt, om man använder tryckta etiketter.

Undertecknad erbjuder därför, till hjälp för de samlare, som önska, tryckta såväl fyndortsetiketter som andra större etiketter för diverse ändamål. Texten är valfri, så att var och en kan få precis det etikettinnehåll, som passar honom bäst. Beträffande fyndortsetiketterna kan såväl etiketter med hel text (3 textrader) som med två rader text och 1 rad tom för ev. egna anteckningar erhållas. Alla etiketter tryckas på prima träfritt konsttryckpapper eller -kartong.

Följande olika etikettformat kunna erhållas:

Format N:r	Storlek i mm.	Antal rader med stil N:r		Högsta antal bokstäver pr rad med stil N:r	
		1	7, 8 & 9	1	7, 8 & 9
47	11 × 2	1	—	13	—
9	11 × 4	2	—	13	—
2	11 × 6	3	—	13	—
1	22 × 7	3	—	26	—
70	27 × 5	2	1	30	16
71	27 × 8	4	2	30	16

I antal bokstäver pr rad inräknas skiljetecken och ord-mellanrum. Antalet bokstäver är endast ungefärligt.

<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: auto;"> Lidings 15 maj 1938 Nils-A. Ekwall </div>	Format 2 Stil 1
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: auto;"> Erebia lappona Thunb. Abisko 1200 m. ö. h. 24 juni 1938 Nils-A. Ekwall </div>	Format 1 Stil 1
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: auto;"> <i>sulitelma Auriv.</i> </div>	Format 70 Stil 9
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: auto;"> Spetsvivel Apion pomonæ F. </div>	Format 71 Stil 7 & 8

Prov på etikett-format och stilar.

Kostnaden för tryckta etiketter av detta slag är i betraktande av deras stora fördelar synnerligen låg, nämligen följande:

Sättning och första 100:det med samma text 75 öre.
Fortsättningstryck med samma text, pr 100 st. 40 öre.
Samma pris gäller för alla etikett-format och stilsorter.

Etikett-rekvitioner böra i regel icke insändas under tiden 1 juni —1 september! Porto alltid extra!

Nils-Arvid Ekwall.

Antilopvägen 3, *Lidingö 1*.

Tel. Stockh. 651092. Postgiro nr 92567.

Lidingö den 12 sept. 1938.

NILS-ARVID EKWALL.

Något om insektsamling vintertid.

De flesta yngre och oerfarna entomologer anse väl att, när sommaren och värmen äro förbi, äro också möjligheterna att samla insekter slut. När de första kulna höstdagarna bryta in, lägges häven på hyllan, och skrivbordsarbetet med preparering och bestämning av sommarens skörd tar vid. »Nu finns det väl inga skalbaggar mer att få», hörde jag ett par skolynglingar utropa en gång, då jag föreslog en entomologisk exkursion på senhösten. Då jag anmärkte, att flertalet av våra skalbaggar övervintra som fullbildade och det bara gäller att leta reda på deras vinterkvarter, steg entusiasmen en smula, och när de sedan själva fått litet erfarenhet av »vintersamlandet», höllo de gärna med om, att man kan samla insekter året runt.

Men man måste naturligtvis samla på annat sätt än under sommaren. Den bästa insamlingsmetod, som kan komma ifråga under vintern är sällning. I detta sammanhang kan jag ej underlåta att påpeka, att denna metod även under sommaren alldeles för litet utnyttjas av de yngre entomologerna, vilka i regel förlita sig på den bekväma hävningen. Den som en gång börjat använda sållet, skall snart finna att detta tillvägagångssätt är både intressantare och betydligt mera givande än andra insamlingsmetoder, åtminstone när det gäller skalbaggar. Sällningen ger också helt andra tillfällen att få en inblick i djurens levnadsvanor än den planlösa hävningen och ger dessutom möjligheter att få tag i en del små